

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.587 van 12 december 2000

A. 60.836/XIII-1518

In zake : **TOSSINGS** Dany,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY, advocaat,
route de Beausaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkommende partij :

**de Coöperatieve Vennootschap met
Beperkte Aansprakelijkheid
COBELVIAN**,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Marie DISCRY, advocaat,
rue Louvrex 59
4000 Luik.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 15 november 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Dany TOSSINGS de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 25 juli 1994 houdende nietigverklaring van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik d.d. 1 juli 1993 waarbij machtiging wordt verleend tot het in bedrijf houden, in de rue Noblehay 115 te Herve (Bolland) van een varkensmesterij van tweeduizend varkens en waarbij de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid COBELVIAN ertoe gemachtigd wordt een varkensmesterij van tweeduizend varkens te exploiteren;

Gelet op arrest 51.182 van 18 januari 1995, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voormelde handeling wordt afgewezen;

Gezien het op 16 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid COBELVIAN vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 9 juni 1995, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 september 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. SAMBON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. E. ORBAN de XIVRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. E. GREGOIRE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 51.182 van 18 januari 1995;

Overwegende dat de tussenkomenende partij betwist dat verzoeker er belang bij heeft in rechte op te treden, aangezien zijn woning volgens haar gelegen is op meer dan 200 meter van de varkensmesterij, die in agrarisch gebied is gelegen en sedert meer dan 25 jaar geëxploiteerd wordt;

Overwegende dat iedereen er belang bij heeft erop toe te zien dat de wetgeving betreffende de milieubescherming in zijn buurt wordt nageleefd; dat verzoeker, die op ongeveer 200 meter van de omstreden inrichting woont, belang heeft bij het betwisten van de wettigheid van het besluit dat machtiging verleent tot de exploitatie van die inrichting; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 1.2 en 4 van de richtlijn van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, van de artikelen 1.1, 1.4, 1.7, 1.9, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 15 en 16 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, van de artikelen 1.4, 3, 8, 9, 37 en 39 en van bijlage II bij het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985, aan schending van de regel dat elke bestuurshandeling op feitelijk en juridisch aanvaardbare motieven moet steunen, van het beginsel van behoorlijk bestuur en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, in het tweede onderdeel van welk middel hij betoogt dat de vergunning steunt op een onvolledige en stereotiepe milieu-effectstudie en op «aanvullende studies» die niet door de bevoegde overheid zelf zijn uitgevoerd, terwijl

- het milieu-effectonderzoek moet worden uitgevoerd door een daartoe erkend bureau (artikelen 1.7, 10, § 5, en 11, § 2, van het decreet);
- het milieu-effectonderzoek volledig, objectief en deugdelijk moet zijn om een beoordeling van de milieu-effecten van het voorgenomen project mogelijk te maken (artikelen 1.7 en 14 van het decreet);
- omtrent het volledige milieu-effectonderzoek een openbaar onderzoek moet worden gehouden opdat de bevolking haar opmerkingen kan laten gelden op

basis van volledige en correcte inlichtingen betreffende alle kenmerken van het project (artikelen 15 en 16 van het decreet);

- als eventueel aanvullend onderzoek vereist is, dat onderzoek op zijn minst moet worden uitgevoerd door een erkend bureau en daaromtrent dezelfde procedure van openbaarmaking moet worden gevolgd als voor het milieu-effectonderzoek zelf;

dat hij in de uiteenzetting van dit middel er inzonderheid op wijst dat :

- alleen al bij het inkijken van de milieu-effectstudie duidelijk blijkt dat ze bulkte van de technische gegevens over varkensmesterijen, de manier van exploiteren van die varkensmesterijen en de daarvoor geldende regelgeving;
- daarin haast geen enkele concrete beschrijving van de inrichting of de omgeving ervan voorkomt; er wordt geen enkele concrete en ernstige beschrijving van de vestigingsplaats gegeven (cf. hoofdstuk 3, 3.2.1. "geografische beschrijving" : dat is een algemene beschrijving in twee alinea's met een verwijzing naar topografische kaarten ...);
- de Waalse Raad voor Leefmilieu besluit dat de studie onvolledig is omdat ze niet specifiek genoeg is en dat die Raad vraagt dat die studie wordt aangevuld door na te gegaan of het uitrijden van die hoeveelheid mest op de gronden waarop die contracten betrekking hebben wel onschadelijk is;
- niet kan worden betwist dat de studie onvolledig is; de vergunning dekt ten dele bestaande inrichtingen en in dat verband heeft geen enkele analyse of feitelijke vaststelling plaatsgehad :
- er geen enkele controle plaatsgevonden heeft van de bestaande mesttanks, terwijl de exploitatievoorwaarden niettemin bepalen dat de ondoorlaatbaarheid om de vijf jaar moet worden getest;
- van het grondwater en van het oppervlaktewater in de buurt geen enkele concrete en precieze beoordeling is gemaakt, noch aan de varkensmesterij, noch op de onderscheiden plaatsen waar de mest van de tweeduizend varkens uitgereden zou moeten worden;

- in het kader van het milieu-effectonderzoek geen kwalitatieve analyse heeft plaatsgevonden van de drijfmest van de CVBA COBELVIAN, zodat met de samenstelling ervan op geen enkele wijze rekening is gehouden; in het milieu-effectonderzoek wordt alleen een theoretische kwantitatieve berekening gemaakt waarbij voorbijgegaan wordt aan de drijfmest die werkelijk wordt geproduceerd;
- in de milieu-effectstudie verwezen wordt naar kaarten met het algemene nitraatgehalte maar geen rekening gehouden wordt met de werkelijke toestand van de plaatsen waar de drijfmest zou worden uitgereden; voor het uitrijden van die drijfmest is honderd achtentwintig hectare nodig, waarvoor geen enkele concrete analyse van de milieu-effecten heeft plaatsgevonden;
- de exploitatietechniek en de alternatieven ervan op geen enkele wijze geanalyseerd zijn; in de studie wordt gewoon ingestemd met de reeds toegepaste techniek van het vetmesten op een roostervloer, zonder zich af te vragen of de techniek van het vetmesten op strooisel met sturing van natuurlijke processen niet wenselijker is;
- de voorstellen van "maatregelen tot beperking van de mogelijke effecten" bedroevend algemeen blijken;
- gesteld dat de leemten van de milieu-effectstudie kunnen worden aangevuld, op zijn minst correct geantwoord had moeten worden op de vraag van de Waalse Raad voor Leefmilieu om "de milieu-effectstudie aan te vullen door na te gaan of het uitrijden van die hoeveelheid mest op de gronden waarop die contracten betrekking hebben wel onschadelijk is", maar geen enkele van de aangekondigde "aanvullingen" uit de bestreden handeling blijkt of ter kennis van de bevolking zelf is gebracht, terwijl een ontoereikende milieu-effectstudie moet worden aangevuld door een erkend persoon en daaromtrent vervolgens een openbaar onderzoek moet worden gehouden; in casu zijn de aangekondigde aanvullende onderzoeken niet uitgevoerd door een erkend onderzoeksbureau, zijn ze niet ter kennis van de bevolking gebracht via een openbaar onderzoek en lijkt de inhoud zelf ervan geenszins vast te staan;

Overwegende dat de bestendige deputatie in haar besluit van 16 juli 1992 bepaald heeft waarover de milieu-effectstudie moest handelen door aan te geven dat de inhoud en de nadere regels ervan dienden te beantwoorden aan de bepalingen van artikel 14 van het decreet van 11 september 1985 en dus ten minste moest omvatten :

- een beschrijving van het ontwerp met daarin inlichtingen met betrekking tot de vestigingsplaats, het opzet en de afmetingen ervan;
- de noodzakelijke gegevens voor het identificeren en beoordelen van de voornaamste effecten die het ontwerp op het leefmilieu zou kunnen hebben;
- een beschrijving van de voorgenomen maatregelen om grote negatieve effecten te voorkomen of te verminderen en deze, indien mogelijk, te verhelpen;
- een niet-technische samenvatting van de hierboven vermelde rubrieken;

Overwegende dat de milieu-effectstudie die door de Bodemkundige Dienst van België is opgemaakt tijdens de administratieve procedure aanleiding heeft gegeven tot verscheidene kritieken; dat die kritieken door het bestuur zijn onderzocht;

Overwegende dat het middel in wezen steunt op drie grieven waarvan de derde tweeledig is, namelijk dat :

1. de milieu-effectstudie is aangevuld door het bestuur en niet door een erkend bureau;
2. omtrent die aanvulling geen openbaar onderzoek is gevoerd;
3. de milieu-effectstudie ontoereikend is, omdat :
 - a. ze te theoretisch is, zoals de Waalse Raad voor Leefmilieu heeft opgemerkt;
 - b. ze niet ingaat op de huidige toestand van het bedrijf;

Overwegende, wat de eerste twee grieven betreft, dat de aanvulling die gevraagd was erin bestond duidelijk aan te geven waar de mest moest worden uitgereden; dat in de bijlagen bij de milieu-effectstudie mestafzetcontracten zitten waarin wél vermeld wordt welke oppervlakten ter beschikking van de exploitant worden gesteld doch niet wordt aangegeven waar die gelegen zijn; dat dienaangaande de Waalse Raad voor Leefmilieu er enerzijds op heeft gewezen dat tijdens het milieu-effectonderzoek nagegaan had moeten worden of de geproduceerde hoeveelheden drijfmest zonder gevaar voor het leefmilieu op de beschikbare gronden konden worden uitgereden, wat inzonderheid impliceert het in kaart brengen van die gronden, het beoordelen van de behoeften van de betrokken

landbouwers in het licht van de soorten teelten, de vruchtwisseling, de eventuele veebezetting, en het opsporen van risicofactoren, zoals de aanwezigheid van hellingen, waterlopen en waterwinningsgebieden, en, anderzijds, het advies heeft uitgebracht dat er in de streek wellicht mogelijkheden bestaan om de drijfmest met respect voor het leefmilieu uit te rijden, hoewel zulks in de milieu-effectstudie niet op overtuigende wijze wordt aangetoond; dat dezelfde Raad heeft voorgesteld om de milieu-effectstudie aan te vullen door na te gegaan of het uitrijden van die hoeveelheid mest op de gronden waarop de met landbouwers gesloten contracten betrekking hebben wel onschadelijk is en om van de uitgereden mest een register bij te houden waarin de ligging en de kadastrale verwijzingen van de percelen waar de mest terecht komt, de wijze waarop die wordt uitgereden, de huidige en de vorige teelten worden vermeld; dat ook de afdeling water van het directoraat-generaal natuurlijke hulpbronnen en leefmilieu heeft opgemerkt dat op zijn minst zou moeten worden gecontroleerd waar precies de gronden gelegen zijn die elk jaar door andere landbouwondernemers ter beschikking van de CVBA COBELVIAN worden gesteld en dat zou moeten worden nagegaan waar die gronden gelegen zijn ten opzichte van grondwaterwininstallaties en gevraagd heeft dat precies zou worden vermeld waar de uitrijgronden gelegen zijn, hoe diep de grondwaterlaag zit en van welke kwaliteit ze is op de gronden waarop de exploitatievergunning betrekking heeft en op de uitrijgronden; dat het milieu-effectrapport dat door het bestuur is opgemaakt inzonderheid wordt afgesloten met de stelling dat met de opmerkingen van de Waalse Raad voor Leefmilieu rekening zal worden gehouden in het eindrapport dat door het bestuur zal worden opgesteld;

Overwegende dat de bestendige deputatie naar aanleiding van die opmerkingen in de exploitatievoorwaarden een punt 5.3 heeft ingevoegd, dat de verplichting inhoudt om de directie grondwater een uitrijplan te bezorgen waarop precies wordt vermeld waar alle kadastrale percelen gelegen zijn waarop mest wordt uitgereden, de soorten gewassen die erop worden geteeld en de hoeveelheid drijfmest die erop wordt uitgereden; dat in het beroep dat bij de Regering is ingesteld inzonderheid tegen de bestendige deputatie is ingebracht dat deze niet wetenschappelijk heeft onderzocht of de omstreden bedrijvigheid verenigbaar was met de bescherming van het leefmilieu en via het uitrijplan alleen voorzien heeft in een controle achteraf; dat de afdeling water, die, naar aanleiding van dat beroep, een nieuw advies diende te verstrekken, opgemerkt heeft, enerzijds, «dat het juist is dat 170 kg stikstof in de vorm van varkensdrijfmest onmogelijk kan worden uitgereden op graasweiden, gelet op de stikstof die de dieren zelf produceren» en, anderzijds, dat "de in het besluit van de bestendige deputatie vervatte verplichting om aan het bestuur een uitrijplan te bezorgen dit ongemak kan verhelpen, zelfs als het hele Land

van Herve tot kwetsbaar gebied werd uitgeroepen"; dat het directoraat-generaal natuurlijke hulpbronnen en leefmilieu tijdens zijn onderzoek van de in het beroep ontwikkelde argumentatie, in verband met het nagaan of het uitrijden van die hoeveelheid mest op de gronden waarop die contracten betrekking hebben wel onschadelijk is, het volgende heeft geschreven :

" Daer wordt verderop voor gezorgd, op basis van het verslag van de dienst grondwater. Het bestuur heeft in het kader van het onderzoek van het beroep gemeend zelf te kunnen antwoorden op de opmerkingen van de Waalse Raad voor Leefmilieu. Een aanvulling van het MER was dan ook niet nodig. De overheid die uitspraak moet doen, beschikt aldus over alle dienstige gegevens om een beslissing te nemen en kan een beslissing nemen waarvan de exploitatievoorwaarden garanderen dat de drie doelstellingen bepaald in artikel 2 van het voormelde decreet worden gehaald";

Overwegende dat in de aanhef van het bestreden besluit, na een citaat van de voorwaarden die in het advies van de Waalse Raad voor Leefmilieu geformuleerd waren, het volgende staat vermeld :

" Overwegende dat het Bestuur gemeend heeft zelf te kunnen antwoorden op de opmerkingen van de Raad door de milieu-effectstudie zelf aan te vullen teneinde na te gaan of het uitrijden van die hoeveelheid mest op de gronden waarop die contracten betrekking hebben wel onschadelijk is;

Overwegende dat de hoeveelheid drijfmest in de eerste plaats veranderlijk is, zelfs binnen eenzelfde bedrijf, maar dat de totale hoeveelheid stikstof nagenoeg constant is; dat alleen de verdunning van de drijfmest veranderlijk is; dat, teneinde na te gaan of het uitrijden van een bepaalde hoeveelheid mest op bepaalde gronden wel onschadelijk is, bijgevolg moet worden gecontroleerd welke hoeveelheden stikstof daarop worden uitgereden; dat die controle enerzijds vooraf plaatsvindt, wanneer men zich ervan vergewist dat de mest zal worden uitgereden op een oppervlak dat groot genoeg is (uitrijbewijs) en, anderzijds, achteraf, door de in het uitrijdschrift genoteerde inlichtingen te controleren;

Overwegende dat de naleving van de strengste mestnorm van 170 kg N₂ per jaar en per hectare een maximale zekerheid biedt;

Overwegende dat alle andere voorwaarden die de Waalse Raad voor Leefmilieu in zijn advies heeft geformuleerd integraal zijn overgenomen in de onderstaande exploitatievoorwaarden;

(...)

Overwegende dat de nabijheid van andere veeteeltbedrijven geen reden is om de vergunning te weigeren en dat een eventueel slecht beheer van andere bedrijven niet in het nadeel van de aanvrager mag spelen; dat, wat de CVBA COBELVIAN betreft, bewezen is dat de mest kon worden uitgereden zonder gevaar voor vervuiling van het water in het algemeen; dat in de exploitatievoorwaarden wordt bepaald hoe het bedrijf moet worden geëxploiteerd en hoe de mest moet worden uitgereden;

(...)

Overwegende dat, door de naleving van de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en van de hierna opgelegde voorwaarden, de gevaren en de ongemakken die inherent zijn aan de inrichtingen in kwestie ondervangen kunnen worden";

Overwegende dat de punten 3.14 en 3.15 van het dispositief van het bestreden besluit de verplichting bevatten om een uitrijregister bij te houden waarin inzonderheid moet worden vermeld waar de percelen gelegen zijn waarop de mest uitgereden wordt;

Overwegende dat uit deze gegevens blijkt dat de overheid die de inhoud van de milieu-effectstudie heeft bepaald zulks in zeer algemene bewoordingen heeft gedaan, door gewoon te citeren uit de bepaling van het decreet die deze aangelegenheid regelt, zonder enig bijzonder vereiste te formuleren en inzonderheid zonder een gedetailleerd plan voor het uitrijden van de drijfmest te eisen; dat in de milieu-effectstudie een raming is gemaakt van de productie van drijfmest en van het verkeer dat het afvoeren van die drijfmest met zich zal brengen, en dat daarin een berekening is gemaakt van de oppervlakte aan gronden die nodig is om die mest volgens de onderscheiden normen uit te rijden, welke oppervlakte 128 hectare bedraagt volgens de strengste norm; dat de bijlage bij de milieu-effectstudie attesten bevat waaruit blijkt dat die mest mag worden uitgereden op 128 hectare weiland en 43 hectare akkerland, wat in totaal 171 hectare is; dat de milieu-effectstudie aldus bewijst dat de mest onder aanvaardbare voorwaarden kan worden uitgereden; dat weliswaar aanvullende preciseringen zijn gevraagd, maar dat daaruit niet volgt dat de milieu-effectstudie op dit punt onvolledig was of dat de voormelde preciseringen hadden moeten voorkomen in een aanvullende milieu-effectstudie die door een erkend bureau zou moeten worden opgemaakt; dat artikel 53 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest bepaalt dat het milieu-effectrapport de volgende documenten moet bevatten :

1. een samenvatting van het milieu-effectonderzoek, alsmede de adviezen en opmerkingen die sinds de indiening van de vergunningsaanvraag werden uitgebracht;
2. andere elementen ten einde de beslissing van de bevoegde overheid die over de vergunningsaanvraag moet beslissen, te verduidelijken;
3. de conclusies van het bestuur;

dat deze bepaling een uitdrukkelijke machtiging inhoudt om in het milieu-effectrapport gegevens op te nemen die nieuw zijn ten opzichte van het milieu-effectonderzoek; dat in het onderhavige geval in het milieu-effectrapport de suggesties zijn overgenomen die de Waalse Raad voor Leefmilieu geformuleerd had in verband met het bijhouden en de inhoud van een uitrijregister, welke suggesties in het dispositief van de bestreden handeling voorkomen;

Overwegende dat het bestuur de milieu-effectstudie niet heeft aangevuld maar exploitatievoorwaarden heeft vastgesteld die de door de Waalse Raad voor Leefmilieu gewenste preciseringen kunnen opleveren en die niet in de milieu-effectstudie voorkwamen; dat in de aanhef van het bestreden besluit weliswaar staat dat het bestuur gemeend heeft de milieu-effectstudie "zelf ... te (kunnen) aanvullen", maar dat deze enigszins ongelukkige formulering niet opweegt tegen het dossier waaruit blijkt dat geen enkel aanvullend wetenschappelijk onderzoek heeft plaatsgehad, welk onderzoek alleen door een erkend bureau had kunnen worden uitgevoerd, maar dat regelingen getroffen zijn om het bestuur in te lichten over de juiste ligging van de uitrijgronden; dat het middel ongegrond is voorzover het steunt op de overweging dat het bestuur de milieu-effectstudie zou hebben aangevuld, wat een schending zou inhouden van zowel de regels betreffende de aanwijzing van uitvoerders van milieu-effectonderzoeken als van de regels waarbij voorgeschreven wordt dat de milieu-effectstudie en de eventuele aanvullingen ervan openbaar moeten worden gemaakt;

Overwegende, wat betreft het eerste aspect van de derde grief die in het middel naar voren wordt gebracht, dat de Waalse Raad voor Leefmilieu ten aanzien van de milieu-effectstudie weliswaar enige kritiek heeft geformuleerd, maar niettemin met eenparigheid van stemmen een gunstig advies heeft gegeven over het project; dat het niet aan de Raad van State toekomt om een oordeel te vellen over de kwaliteit van het technische werkstuk dat de milieu-effectstudie vormt, behalve om een kennelijke beoordelingsfout te veroordelen; dat de milieu-effectstudie in casu een beschrijving geeft van de gevolgen van de exploitatie, die geen zeer ingewikkelde bedrijvigheid met onvermoede gevolgen is, dat ze specifieke gegevens bevat betreffende de voorgenomen bedrijvigheid (vestigingsplaats, afstand tot waterwinningsgebieden, vermoedelijk verbruik, analyse van de kenmerken van de gebouwen, aanvoer en afvoer van de varkens, productie van afval en uitstoot van gassen, evaluatie van de geurhinder die rond het bedrijf in een straal van ongeveer 312 meter, volgens één methode, en van 285 tot 310 meter, volgens een andere methode, merkbaar zou zijn, uitstoot van ammoniak in de buurt); dat in de milieu-effectstudie wat de vervuiling door zware metalen betreft, melding wordt gemaakt

van hoeveelheden die verband houden met het uitrijden van 50 ton mest per hectare per jaar, waarbij overigens wordt aangegeven dat 3200 ton zal worden geproduceerd; dat in de milieu-effectstudie aldus gegevens worden uiteengezet op grond waarvan het voor een gemiddelde lezer mogelijk is de omvang van de vervuiling na te gaan; dat, gesteld dat de milieu-effectstudie ontoereikend zou zijn doordat ze te theoretisch zou zijn, zulks niet kennelijk het geval is;

Overwegende, wat het tweede aspect van de derde grief betreft, dat in de milieu-effectstudie bepaalde aspecten ter sprake komen van de (ondermaatse) prestaties van het bedrijf inzake voorkoming van milieuhinder ten tijde van de vorige exploitanten; dat een milieu-effectonderzoek er voorts in wezen in bestaat de gevolgen te beoordelen van een toekomstig bedrijf, welk bedrijf moet worden geleid volgens voorwaarden die ten dele in dat milieu-effectonderzoek moeten worden bepaald; dat een milieu-effectonderzoek in wezen op de toekomst is gericht en dat tegen zulk een onderzoek niet kan worden ingebracht dat daarin niet vooral belang wordt gehecht aan de exploitatie zoals die thans bestaat; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat er grond bestaat om het overige onderdeel van het eerste middel en de overige middelen van het beroep te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, op twaalf december tweeduizend door :

de HH.	LEROY,	kamervoorzitter,
	QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.